

Livets bröd

Vi börjar dagens predikan med att ta del av lite överflödigt vetande.

Nu ska jag läsa lite innantill från wikipedia (ett uppslagsverk på internet)

Bröd i Grekland och Rom

Längs med norra Medelhavet började jästa bröd bakas relativt sent.

I Grekland var bröd bakat på korn vanligt och därifrån spred det sig till Rom där man bakade det på spelt. I Grekland började vetet odlas vid 400 före Kristus ungefär, men förmodligen var kornbröd fortfarande det vanliga. Grekerna bakade bröd smaksatta med bland annat honung, anis, sesam och frukter. De bakade både med fullkorn och raffinerade mjöler.

Det raffinerade, vita brödet ansågs vara ett tecken på renhet och exklusivitet.

Under romarriket blev bröd bakat på vete en central del av livet.

Stora mängder durumvete och vanligt vete importerades från norra Afrika för att stilla behovet.

(http://sv.wikipedia.org/wiki/Br%C3%B6dets_historia)

Har ni några misstankar om vad dagens predikan kommer att handla om?

Idag tänkte jag alltså att vi skulle fundera lite på bröd.

Ibland brukar man ju säga att en predikan kan vara torr som knäckebröd.

Nu är det tack och lov inte knäckebröd vi ska tala om idag.

Inte heller fullkornsbröd, tunnbröd, fralla eller limpa.

Livets bröd kanske låter lite mer tilltalande och passande i det här sammanhanget.

Bröd tycks vara något återkommande i kristna sammanhang.

Vi ber om vårt dagliga bröd i fader vår.

Vi tar emot och äter bröd i nattvarden, som också brukar kallas för brödsbrytelsen.

Jesus beskriver sig själv som livets bröd.

Bröd är och var en basföda, så när vi ber om vårt dagliga bröd är det samma sak som att be om mat för dagen. Samtidigt är brödet i kristna sammanhang förknippat med Jesu liv, lära och hans ställföreträdande död.

Då är det inte tal om bröd som stillar kurrande magar, utan snarare ett bröd som har mer bestående effekt.

Jag ska läsa två sammanhang ur nya testamentet som handlar om just andligt ätande och drickande. Båda dessa texter berör den långa tid som folket drev runt i öknen under Mose ledning.

Nu ska jag också understryka att det inte är en nattvardspredikan som jag ska hålla om än det bitvis kan låta som en.

1 Kor 10:1-6

¹ Bröder, jag vill ni skall veta att alla våra fäder var under molnskyn och att alla gick genom havet.

² Alla blev i molnskyn och i havet döpta till Mose.

³ Alla åt samma andliga mat

⁴ och alla drack samma andliga dryck. De drack ur en andlig klippa som följde dem, och den klippan var Kristus.

⁵ Men de flesta av dem hade Gud inte behag till. De föll och låg kringspridda i öknen.

⁶ Det som hände dem har blivit ett varnande exempel för oss, för att inte vi liksom de skall ha begär till det onda.

Varför är folket som vandrade i öknen ett varnande exempel?

Vad gjorde de som kan kallas för begär till det onda?

Folket hade blivit räddade ur Egypten och hade fått se och uppleva Gud göra saker som ingen annan grupp i historien fått göra.

De fick gå genom havet som Gud delat.

De fick manna serverat uppifrån och de fick vatten ur en klippa.

Vad gjorde de för tokigt för att bli ett varnande exempel?

De litade inte på att Gud skulle slutföra den räddning han påbörjat.

Det ena undret avlöser det andra.

Trots detta blir folket otåliga arga och rädda, så fort något tycks gå dem emot.

Då Mose blev borta några dagar på berget i samband med att han fick budorden,

så blev folket otåliga och tillverkade sig en ny gud i form av en kalv i guld och bröt i och med det mot budet att inte ha några andra gudar.

Tar vi exemplet med mannat så gav Gud tydliga instruktioner att de bara skulle använda det som behövdes för dagen och inte spara något till nästa dag.

Bra många struntade i den uppmaningen och hamstrade för framtiden, då de litade mer på sin egen förmåga än på Gud.

Brukar ni kolla på ”bäst före” då ni köper bröd på konsum?

Jag tar alltid brödet med längst hållbarhet.

När jag sedan hemma ska ta mig en brödbit kollar jag alltid att datumet inte gått ut.

Det är samma sak med mjölk och andra livsmedel.

Jag läser inte ”Bäst före”.

Jag ser det mer som ”giftigt från och med”.

Det där mannat som folket samlade på sig i öknen kan inte ha haft så bra hållbarhet, för de som hamstrade och åt av det senare blev sjuka och dog, så i det fallet var det verkligen ”giftigt från och med”.

Nu ska vi läsa om ett bröd utan ”bäst före” datum.

Joh 6:48-58

⁴⁸ Jag är livets bröd.

⁴⁹ Era fäder åt manna i öknen, och de dog.

⁵⁰ Men det bröd som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö.

⁵¹ Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen.

Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Och brödet jag ger är mitt kött, för att världen skall leva."

⁵² Judarna började då tvista med varandra och säga: "Hur kan han ge oss sitt kött att äta?"

⁵³ Jesus svarade: "Amen, amen säger jag er: Om ni inte äter Människosönens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er.

⁵⁴ Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen.

⁵⁵ Ty mitt kött är verklig mat och mitt blod är verklig dryck.

⁵⁶ Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.

⁵⁷ Liksom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever därför att Fadern lever, så skall också den som äter mig leva därför att jag lever.

58 Detta är det bröd som har kommit ner från himlen. Det är inte som det bröd fäderna åt och sedan dog. Den som äter detta bröd skall leva i evighet."

Ok!

Vad var det vi läste nu då?

Säger Jesus att vi ska vara kannibaler och kaka människokött?

Nej, vi får nog konstatera att det är tal om ätandet som en bild av mottagandet av Jesus i det egna livet.

Jesus offrade sig på korset som ett offerlam för våra synder.

Vi skulle inte kunna göra någonting själva, som skulle räcka för att ge oss förlåtelse för allt ont vi gjort, gör och kommer att göra.

Ätandet blir i det här sammanhanget en bild på hur den som tar emot frälsningen blir delaktig i Kristus.

Begreppet: "Du är vad du äter" passar in här.

Det som blir ätet blir ju en del av den som äter det.

Då vi tar emot Jesus som vår frälsare ser inte längre Gud all vår ondska, utan ser istället på oss genom Jesus som är fläckfri och ren.

Vi blir inte bättre eller sämre för att vi blir kristna.

Vi är fortfarande samma gamla syndiga människor.

Vi har inte heller fått frälsningen som en belöning för något vi själva presterat.

Nej, vi har fått frälsningen på grund av nåd, Guds kärlek till oss.

Jag vill understryka att det kristna livet absolut innebär konsekvenser i den troendes liv.

Att vara en Jesu lärjunge innebär ju att följa Jesus och det bör ju rimligtvis få återverkningar i våra liv.

Samtidigt kan vi aldrig bli så goda och helgade, att det gör till eller från i fråga om vår frälsning.

Då vi väljer att följa Jesus tar vi emot frälsningens gåva, som löser våra synders yttersta konsekvens och öppnar det eviga livet för oss.

Att äta Jesu kött handlar alltså inte om kannibalism utan om att vi tar del av den ofattbara gåva som hans död på korset innebär för oss.

Den räddning som frälsningen innebär är inte en tillfällig räddning.

Nej i det här fallet finns inget "bäst före" datum.

Predikan söndag 3 april. Baptistkyrkan Skorped.
Av: Andreas Forsman

Frälsningen innebär en evig räddning.

Bön.